

DEO abrogarit, pluribus ut stabiliamus, non duximus con-
sultum. Sufficiat jam unicum illud adduxisse: Quicumque, ut
agens præstantissimum omnia non casu aut fortuito, nec ce-
merè aut coactè, sed ratione, consilio ac proæresi ad certos
dirigit fines, ille vivat intellectuali vitâ, palam est. Atqui DE-
US &c. E. Major ex terminis clara est. Minorem ex in-
ductione omnium omninò, dirigente primariò DEO, agen-
tium probaremus. Videbis Suarez. *l. cit. n. 11. § 12.* Van Ma-
stricht *loc. cit. thes. 4. pag. 234.* Cloz. *Pneumat. Dissp. XIII. §. 16.*
pag. 665.

§. XXVII.

At si, objicis, in DEO datur vita intellectualis, sensi-
tivam supponens, sicuti hæc vegetativam. Ergò & sensitivâ
DEUS vitâ erit præditus, quod ἀτοπον; Resp. Vitæ intelle-
ctualis gradus ut sic, in sua puritate sumtus, nullam infert
vegetativæ & sensitivæ subordinationem, maximè, cum
inter hominum rationalis & sensitivæ connexionem cogno-
scimus *imperfectiorem* à DEO longissimè removendam.

§. XXIX.

Cœterùm, formale etiam vivendi, cum DEO perfe-
ctissimum ex parte nostri assignavimus, illud paucissimis cor-
roboremus, operæ erit pretium. Diximus verò in antece-
dentibus, non esse distinctum formale illud actum primum
vitalem ab actu secundo vitali, prout in Creaturis quidem de-
prehendimus distinctos.

§. XXIX.

Pro hâc sententia ita colligimus: Quodcunque est ens
simpliciter simplicissimum, ab eo omnis compositio realis
procul abest. Atqui DEUS &c. E. Major ex terminis per
C 2 se